

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Broj: Rev 3085/2018-4

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
R J E Š E N J E

Vrhovni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Marine Paulić predsjednice vijeća, Ivana Vučemila člana vijeća i suca izvjestitelja, te Darka Milkovića, Jasenke Žabčić i mr. sc. Senije Ledić, članova vijeća, u pravnoj stvari prvog ovrhovoditelja R. F.-B. G. ..., OIB ..., iz Republike Austrije, F., ..., kojeg zastupaju punomoćnici K. H., T. Z. i K. B. B., odvjetnici u V., i drugog ovrhovoditelja B. P. d.o.o., OIB ..., iz Z., ..., protiv ovršenice B. Š., OIB ..., iz B. B., ...koju zastupa punomoćnica G. G., odvjetnica u Odvjetničkom društvu G. i partneri iz Z., radi ovrhe na nekretninama, odlučujući o reviziji ovrhovoditelja protiv rješenja Županijskog suda u Puli - Pola poslovni broj Gž Ovr-168/2018-2 od 23. srpnja 2018., kojim je potvrđeno rješenje Općinskog suda Novom Zagrebu, Stalne službe u Zaprešiću, poslovni broj Ovr-98/15-116 od 23. siječnja 2018., u sjednici održanoj 9. siječnja 2024.,

r i j e š i o j e :

I. Djelomično se odbija kao neosnovana revizija prvog ovrhovoditelja R. F.-B. G. ... te se potvrđuje rješenje Županijskog suda u Puli - Pola poslovni broj Gž Ovr-168/18-2 od 23. srpnja 2018. u dijelu izreke kojim je odbijena žalba prvog ovrhovoditelja i potvrđeno rješenje Općinskoga suda u Novom Zagrebu, Stalne službe u Zaprešiću poslovni broj u dijelu točke I. izreke kojim je obustavljena ovrha određena rješenjem Općinskog suda u Zaprešiću poslovni broj Ovr-518/10 od 31. svibnja 2010.

II. Djelomično se prihvaća revizija prvog ovrhovoditelja R. F.-B. G. ... te se preinačuje rješenje Županijskog suda u Puli - Pola poslovni broj Gž Ovr-168/18-2 od 23. srpnja 2018. u dijelu točke I. izreke kojim su ukinute sve provedene radnje poduzete po rješenju Općinskog suda u Zaprešiću poslovni broj Ovr-518/10 od 31. svibnja 2010., kao i u točkama II. i III. izreke, i u tom dijelu rješava:

Ukida se rješenje Općinskog suda u Novom Zagrebu, Stalne službe u Zaprešiću poslovni broj Ovr-98/15-116 od 23. siječnja 2018. u dijelu točke I. izreke kojim su ukinute sve provedene radnje poduzete po rješenju Općinskog suda u Zaprešiću poslovni broj Ovr-518/10 od 31. svibnja 2010., kao i u točkama II. i III. izreke.

Obrazloženje

1. Prvostupanjskim je rješenjem u točki I. izreke obustavljena ovrha određena rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Zaprešiću poslovni broj Ovr-518/10 od 31. svibnja 2010. te su ukinute sve provedene radnje. Točkom II. istog rješenja naloženo je zemljišnoknjižnom odjelu prvostupanjskog suda provesti brisanje zabilježbe ovrhe temeljem navedenog rješenja o ovrsi na nekretnini ovršenice upisanoj u z.k. ul. ... k.o. P. B., koja se sastoji od k.č.br. ... kuća i dvorište u B. B., ..., površine 213 čhv, upisane u AI (jedan), a koja se zabilježba vodi pod brojem Z-2130/10. Točkom III. prvostupanjskog rješenja proglašena je nevažećom javna dražba održana 29. rujna 2014. pod poslovnim brojem Ovr-1675/12 na kojoj je nekretnina koja je predmet ovrhe prodana za iznos od 356.196,00 kuna, ukinuto je rješenje o dosudi prvostupanjskog suda poslovni broj Ovr-1675/12 od 29. rujna 2014. te je zemljišnoknjižnom odjelu suda prvog stupnja naloženo nakon pravomoćnosti rješenja izvršiti brisanje zabilježbe dosude na nekretnini ovršenice pobliže opisanoj u točki II. izreke rješenja, a koja se zabilježba vodi pod brojem Z-3259/14. Točkom IV. izreke prvostupanjskog rješenja obustavljena je ovrha pokrenuta rješenjem o ovrsi Općinskog suda u Zaprešiću poslovni broj Ovr-712/10 od 26. kolovoza 2010. te su ukinute sve provedene radnje, dok je točkom V. rješenja zemljišnoknjižnom odjelu prvostupanjskog suda naloženo nakon pravomoćnosti rješenja provesti brisanje zabilježbe ovrhe temeljem navedenog rješenja o ovrsi na nekretnini ovršenice upisanoj u z.k. ul. ... k.o. P. B., koja se sastoji od k.č.br. ... kuća i dvorište u B. B., ... , površine 213 čhv, upisane u AI (jedan), a koja se zabilježba vodi pod brojem Z-3042/10.

2. Drugostupanjskim je rješenjem u točki I. izreke odbijena kao neosnovana žalba prvog ovrhovoditelja R. F.-B. G. ... te je potvrđeno prvostupanjsko rješenje u točkama I., II. i III. izreke. Ujedno je u točki II. izreke odbijen zahtjev prvog ovrhovoditelja za naknadu troška žalbenog dijela postupka.

3. Protiv drugostupanjskog rješenja reviziju podnosi prvi ovrhovoditelj pozivom na odredbu članka 12. stavka 1. Ovršnog zakona ("Narodne novine" broj 112/12, 25/13, 93/14, dalje: OZ) u vezi s člankom 382. stavkom 2. i člankom 400. stavkom 1. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19 - dalje: ZPP), s prijedlogom da se drugostupanjsko rješenje ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak uz naknadu troška ovrhovoditelju.

4. Ovršenica je odgovorila na reviziju i predložila reviziju prvog ovrhovoditelja odbaciti kao nedopuštenu.

5. Revizija je djelomično osnovana.

6. Prema odredbi članka 12. stavka 1. OZ, u ovršnom postupku i postupku osiguranja revizija se može izjaviti samo ako odluka donesena u drugom stupnju ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnopravnog pitanja važnog za osiguranje

jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, u skladu s pravilima parničnog postupka. Sukladno odredbi članka 382. stavka 2. u vezi s člankom 400. ZPP, stranke mogu podnijeti izvanrednu reviziju i protiv rješenja drugostupanjskog suda kojim je postupak pravomoćno završen ako odluka u sporu ovisi o rješenju nekog materijalnopravnog ili postupovnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, primjerice: 1) ako o tom pitanju revizijski sud još uvijek nije zauzeo shvaćanje odlučujući u pojedinim predmetima na odjelnoj sjednici, a riječ je o pitanju o kojemu postoji različita praksa drugostupanjskih sudova, 2) ako je o tom pitanju revizijski sud već zauzeo shvaćanje, ali je odluka drugostupanjskoga suda utemeljena na shvaćanju koje nije podudarno s tim shvaćanjem i 3) ako je o tom pitanju revizijski sud već zauzeo shvaćanje i rješenje se drugostupanjskoga suda temelji na tom shvaćanju, ali bi - osobito uvažavajući razloge iznesene tijekom prethodnoga prvostupanjskoga i žalbenoga postupka, zbog promjene u pravnom sustavu uvjetovane novim zakonodavstvom ili međunarodnim sporazumima te odlukom Ustavnoga suda Republike Hrvatske, Europskoga suda za ljudska prava ili Europskog suda - trebalo preispitati sudsku praksu.

7. U reviziji koju podnosi na temelju odredbe članka 382. stavka 2. ZPP u vezi s člankom 12. stavkom 1. OZ stranka mora određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg ju je podnijela te određeno navesti propise i druge važeće izvore prava koji se na pitanje odnose, kao i izložiti razloge zbog kojih smatra da je postavljeno pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni (članak 382. stavak 3. ZPP). Iz sadržaja navedenih odredaba ZPP proizlazi da je za dopuštenost izvanredne revizije potrebno kumulativno ispunjenje slijedećih pretpostavki: da revizija sadrži određeno navedeno pravno pitanje, da su uz pitanje određeno navedeni propisi i drugi važeći izvori prava koji se na njega odnose, da je riječ o pitanju o čijem rješenju ovisi odluka u konkretnom sporu i da sadrži određeno navedene razloge zbog kojih revident smatra da je to pitanje važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

8. Pobijano je rješenje utemeljeno na slijedećim pravno odlučnim, dijelom nespornim, a dijelom utvrđenim, činjenicama:

- da je rješenjem Općinskog suda u Zaprešiću poslovni broj Ovr-1675/12-75 od 29. rujna 2014. opisana nekretnina ovršenice dosuđena prvom ovrhovoditelju kao kupcu za kupovninu od 356.196,00 kuna pri čemu je taj ovrhovoditelj kao kupac primjenom odredbe članka 100.a OZ oslobođen od plaćanja kupovnine,
- da je Županijski sud u Velikoj Gorici rješenjem poslovni broj Gž Ovr-1122/14-2 od 15. srpnja 2015. odbio kao neosnovanu žalbu ovršenice podnesenu protiv navedenog rješenja o dosudi, čime je ono postalo pravomoćno, te da je prvi ovrhovoditelj upisan u zemljišnoj knjizi kao vlasnik dosuđene nekretnine,
- da je rješenjem Županijskog suda u Zagrebu poslovni broj Ovr-3509/16-2 od 29. studenoga 2016. preinačeno rješenje Općinskog suda u Novom Zagrebu, Stalne službe u Zaprešiću poslovni broj Ovr-98/15-105 od 25. svibnja 2016. tako što je određena odgoda ovrhe koja se provodi po rješenju o ovrsi Općinskog suda u Zaprešiću poslovni broj Ovr-518/10 od 31. svibnja 2010. (po prijedlogu prvog ovrhovoditelja) do okončanja parničnog postupka koji se pred Općinskim sudom u

Novom Zagrebu, Stalnom službom u Zaprešiću, vodi pod poslovnim brojem P-167/15,

- da je u tom parničnom postupku presudom Županijskog suda u Velikoj Gorici poslovni broj GŽ-2001/15 od 13. rujna 2017. preinačena presuda Općinskog suda u Novom Zagrebu, Stalne službe u Zaprešiću, poslovni broj P-167/15 od 14. kolovoza 2015. po tužbi tužitelja B. i B. Š. iz B. B., ..., protiv tuženika R. G. ... (mbH) G., ..., u ovom postupku prvog ovrhovoditelja, te je utvrđen ništetnim Ugovor o dugoročnom kreditu broj 48.009 zaključen između B. i B. Š. iz B. B., ... kao korisnika kredita i R. G. ... (mbH) G., ..., kao davatelja kredita, kao i javnobilježnički akt - Očitovanje javnog bilježnika M. M., broj OU-340/2008 od 23. rujna 2008. o osiguranju novčane tražbine iz Ugovora o dugoročnom kreditu broj 48.009 temeljem kojeg je određena ovrha na nekretnini ovršenice po prijedlogu prvog ovrhovoditelja,

- da je rješenjem Županijskog suda u Splitu poslovni broj GŽ Zk-263/16-2 od 30. kolovoza 2016. na predmetnoj nekretnini upisana zabilježba spora koji se vodio pred Općinskim sudom u Novom Zagrebu, Stalne službe u Zaprešiću poslovni broj P-167/15, i to na temelju prijedloga ovršenice od 26. lipnja 2015.

9. Po osnovi ovako utvrđenog činjeničnog stanja, doneseno je pobijano rješenje kojim je obustavljena predmetna ovrha, naloženo je nadležnom zemljišnoknjižnom odjelu provesti brisanje zabilježbe ovrhe na predmetnim nekretninama, proglašena je nevažećom javna dražba održana 29. rujna 2014. na kojoj je prodana predmetna nekretnina te je ukinuto rješenje o dosudi od 29. rujna 2014., a naloženo je zemljišnoknjižnom odjelu nakon pravomoćnosti pobijanog rješenja izvršiti brisanje zabilježbe dosude na predmetnim nekretninama. Pritom su sudovi imali na umu da je presuda Županijskog suda u Velikoj Gorici broj GŽ-2001/15 od 13. rujna 2017. kojom je preinačena presuda Općinskog suda u Novom Zagrebu poslovni broj P-167/15 od 14. kolovoza 2015. donesena primjenom odredbe članka 5. Zakona o ništetnosti ugovora o kreditu s međunarodnim obilježjima sklopljenim u Republici Hrvatskoj s neovlaštenim vjerovnikom ("Narodne novine" broj 72/17 - dalje: ZNUK) kojim je propisano da se po pravomoćnosti presude o utvrđenju ništetnosti ugovora o kreditu ili po pravomoćnosti presude o utvrđenju ništetnosti javnobilježničkog akta utemeljenog na ništetnom ugovoru, ovršni postupak pokrenut protiv dužnika pred sudom ili pred Financijskom agencijom obustavlja na prijedlog ovršenika.

10. U reviziji revident postavlja dva pitanja:

- može li se derogirati jedna od temeljnih maksima ovršnog prava i zajamčena zaštita prava kupaca propisana odredbom članka 101. OZ i njihovo pravo vlasništva upisano u zemljišne knjige temeljem pravomoćnog rješenja o dosudi i nastavno pravomoćnog zemljišnoknjižnog rješenja, a uslijed ukidanja pravomoćnog rješenja o dosudi zbog pravomoćne odluke kojom je utvrđena ništetnom ovršna isprava u postupku u kojem je doneseno rješenje o dosudi, odnosno prethodno rješenje o ovrsi;

- može li načelo pravomoćnosti pred zakonitošću biti derogirano i posljedično navedenome, pravomoćno rješenje o dosudi biti ukinuto, uslijed utvrđenja ništetnim ovršne isprave, u postupku u kojem je doneseno rješenje o dosudi pa samim time u zemljišnim knjigama i brisano pravo vlasnika kupca, a koje je uknjiženo na temelju pravomoćnog rješenja o dosudi?

11. Ukazujući na razloge važnosti, revident navodi da je pobijano rješenje utemeljeno na pravnom shvaćanju koje nije podudarno s pravnim shvaćanjima Ustavnog suda Republike Hrvatske sadržanima u odluci broj U-III-3779/2005 od 9. ožujka 2006. u kojima je navedeno:

"U odnosu na podnositeljevu tvrdnju iz ustavne tužbe da se odredba članka 102. Ovršnog zakona ne može primijeniti na konkretnu pravnu situaciju jer se odnosi samo na kupce nekretnine koji nisu stranke u ovršnom postupku, Ustavni sud ističe da prema Ovršnom zakonu, ovrhovoditelj može biti kupac nekretnine koja je predmet ovrhe, te da niti jedna odredba Ovršnog zakona ne isključuje primjenu članka 102. Ovršnog zakona u slučaju da je ovrhovoditelj kupac nekretnine. Stoga navedenu podnositeljevu tvrdnju, Sud ocjenjuje neosnovanom." Osim toga, ukazano je da je ovo pravno shvaćanje prihvatio i Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi broj Rev 648/2013-3 od 23. rujna 2014. u kojoj je, među ostalim, navedeno: "U navedenoj odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske, vezano na primjenu odredbe članka 102. OZ u konkretnoj pravnoj situaciji, uz obrazloženje da prema Ovršnom zakonu ovrhovoditelj može biti kupac nekretnine koja je predmet ovrhe, niti jedna odredba Ovršnog zakona ne isključuje primjenu članka 102. OZ u odnosu na ovrhovoditelja kao kupca nekretnine, izraženo je shvaćanje da ovrhovoditelj kao kupac nekretnine u ovršnom postupku uživa zaštitu propisanu odredbom članka 102. OZ kao i svaki drugi kupac. Budući da su nižestupanjski sudovi u primjeni materijalnog prava iz članka 102. OZ, zaključivši da pravo na zaštitu prava vlasništva nema kupac - ovrhovoditelj, te posljedično tome ocijenivši osnovanim tužbeni zahtjev za brisanje uknjižbe, izrazili pravno shvaćanje suprotno izraženom shvaćanju Ustavnog suda Republike Hrvatske o tom pitanju, osnovan je revizijski razlog pogrešne primjene materijalnog prava." Nadalje, revident ukazuje i da je pravno shvaćanje izraženo u pobijanom rješenju, a zbog negiranja stečenog prava vlasništva, u suprotnosti s odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske broj U-III-2709/200 od 8. svibnja 2014. u kojoj je navedeno: "Slijedom navedenog, budući da bi u okolnostima konkretnog slučaja podnositelj kao jedini nesporni ovlaštenik prava sklapanja ugovora o prodaji stana to pravo ostvario nakon pravomoćnog okončanja postupka za naknadu oduzete imovine, koji je postupak, kako je već navedeno, okončan tijekom parničnog postupka koji je prethodio ustavnosudskom, Ustavni sud ocjenjuje da ne postoji bilo kakav, a kamoli javni interes za utvrđenje spornog ugovora ništavim. Prema tome, u specifičnim okolnostima konkretnog slučaja pristup drugostupanjskog suda predstavlja pretjerani formalizam".

11.1. U smislu naprijed navedenoga, revident u reviziji ocjenjuje da je rješavanje postavljenih pitanja važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni zato što su o tim pitanjima u nižestupanjskim rješenjima zauzeta različita pravna shvaćanja glede značaja pravomoćnosti u odnosu na ona zauzeta u odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske i Ustavnog suda Republike Hrvatske, što "neposredno dovodi do derogiranja temeljnih načela pravnog poretka, pravne nesigurnosti i povrede najviših vrednota zajamčenih međunarodnim pravnim aktima", pa je rješavanje konkretnih pitanja važno i radi harmonizacije domaćeg pravnog sustava.

12. Imajući na umu sadržaj navedenih pitanja, valja zaključiti da se postavljenim pitanjima u osnovi od najvišeg suda traži razriješiti sukob između dvaju konkurirajućih prava iste pravne snage. S jedne je strane riječ o pravu ovrhovoditelja na zaštitu prava vlasništva koje mu se jamči na temelju odredbe članka 1. stavka 1. Protokola broj 1. uz Konvenciju za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda ("Narodne novine - Međunarodni ugovori" broj 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06 i 2/10 - dalje: EKLJP) i članka 48. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 5/14 - dalje: Ustav). Naime, na temelju odredbe stavka 1. članka 1. Protokola broj 1. uz EKLJP, svaka fizička ili pravna osoba ima pravo na mirno uživanje svojega vlasništva, osim u javnom interesu, i to samo uz uvjete predviđene zakonom i općim načelima međunarodnoga prava, dok i članak 48. stavak 1. Ustava jamči pravo vlasništva. Osim toga, odredba članka 102. OZ propisuje da ukidanje ili preinaka rješenja o ovrši poslije pravomoćnosti rješenja o dosudi nekretnine ne utječu na pravo vlasništva kupca stečeno po odredbama članka 101. ovoga Zakona. S druge je strane pravo ovršenice na pravično suđenje utemeljeno na odredbi članka 6. EKLJP i članka 29. stavka 1. Ustava čiji je jedan od elemenata i pravo na provedbu pravomoćne sudske presude. Pobijano je rješenje, naime, doneseno upravo u provedbi odluke o obesnaženju ovršne isprave u smislu odredbe članka 67. stavka 1. OZ kojom je propisano ako ovim Zakonom nije drukčije određeno, ovrha će se obustaviti po službenoj dužnosti, ako je ovršna isprava pravomoćno ukinuta, preinačena, poništena, stavljena izvan snage ili je na drugi način određeno da je bez učinka, odnosno ako potvrda o ovršnosti bude ukinuta.

13.1. Revizijski sud ocjenjuje da su postavljena pitanja važna za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni jer je pobijano rješenje utemeljeno na pravnom shvaćanju koje se kosi s pravim shvaćanjem glede značaja pojma pravomoćnosti i zaštite stečenih prava u odnosu na ona zauzeta u spomenutim odlukama Ustavnog suda, a ima za posljedicu povredu konvencijskog i ustavnog prava kojima se jamči pravo vlasništva.

13.2. Naime, ovrhovoditelj je stekao pravo vlasništva predmetne nekretnine u predmetnom ovršnom postupku na temelju odredbe članka 126. stavka 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine" broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14 i 51/15 - dalje: ZVDSP) i to je svoje pravo vlasništva upisao u zemljišnoj knjizi još 2015. S druge je strane ovršenica ishodila pravomoćnu presudu kojom je utvrđena ništetnost ovršne isprave na temelju propisa (ZNUK) koji u vrijeme stjecanja ovrhovoditeljeva prava vlasništva na predmetnoj nekretnini nije bio ni donesen, pa tako ni na snazi, jer je ZNUK stupio na snagu 29. srpnja 2017. Štoviše, taj je Zakon ukinut 27. studenoga 2020. nakon što je Sud Europske unije u presudi u predmetu Anica Milivojević protiv Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen od 14. veljače 2019. (predmet broj C-630/17), preispitujući odredbu članka 10. toga Zakona, odlučio da "Članak 56. UFEU treba tumačiti na način da mu se protivi propis države poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, učinak kojega je, među ostalim, to da su ugovori o kreditu i na njima utemeljeni pravni poslovi sklopljeni na državnom području te države članice između dužnika i vjerovnika s poslovnim nastanom u drugoj državi članici koji ne raspolažu odobrenjem koje nadležna tijela prve države članice izdaju za

obavljanje njihove djelatnosti na njezinu državnom području ništetni od dana svojeg sklapanja, čak i ako su bili sklopljeni prije stupanja na snagu navedenog propisa".

14. Sukladno odredbi članka 67. stavka 1. OZ, posljedica obesnaživanja ovršne isprave je obustava ovrhe. Obustava ovršnog postupka znači dovršenje ovršnog postupka iz u zakonu navedenih razloga koji se očituju u prestanku poduzimanja daljnjih radnji u postupku uz eventualno ukidanje provedenih ovršnih radnji, ali samo ako se time ne dira u stečena prava. Kako, sukladno pravnom shvaćanju Ustavnog i revizijskog suda, u primjeni odredbe članka 102. OZ ovrhovoditelj kao kupac u primjeni odredbe članka 102. OZ uživa zaštitu kao i svaki drugi kupac, revizijski sud zaključuje da i u slučaju obesnaživanja ovršne isprave ovrhovoditelj kao kupac uživa jednaku pravnu zaštitu kao i svaki drugi kupac, posebno u okolnostima kada je ovršna isprava obesnažena na temelju propisa koji je protivan pravu Europske unije. U tom slučaju, naime, lišenje prava vlasništva nije u javnom interesu jer nije u skladu s općim načelima međunarodnoga prava, pa je protivno članku 1. Protokola broj 1. uz EKLJP te je kao takvo neprihvatljivo. Stoga je u okolnostima konkretnog slučaja ovrhovoditeljevo pravo vlasništva pretežnije od prava ovršenice na pravično suđenje jer u većoj mjeri doprinosi pravnoj sigurnosti koja pruža osnovu za povjerenje javnosti u pravosuđe i doprinosi vladavini prava.

15. U tom je smislu reviziju ovršenice valjalo djelomično odbiti, a djelomično preinačiti te odlučiti kao u izreci temeljem odredbe članka 393. i 394. stavka 4. ZPP.

Zagreb, 9. siječnja 2024.

Predsjednica vijeća:
Marina Paulić, v.r.